

2. Ali je odgovor na prvo vprašanje drugačen, če se storitve opravljajo v okviru naloge, ki jo dodeli neodvisen pravosodni organ?
3. Ali je odgovor na prvo vprašanje drugačen, če plačilo ponudnika storitev nosi prejemnik storitev ali če ga nosi država, katere del je subjekt, ki je ponudnika storitev pooblastil za njihovo opravljanje?
4. Ali je treba pojem gospodarske dejavnosti v smislu člena 9(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112/ES razlagati tako, da zajema ali da izključuje opravljanje storitev, če plačilo ponudnika storitev ni zakonsko obvezno in katerega višina, če je dodeljeno, (a) zahteva presojo vsakega primera posebej in (b) je vedno odvisna od premoženjskega stanja prejemnika storitev in (c) se določi na podlagi bodisi pavšalnega zneska bodisi deleža prihodkov prejemnika storitev bodisi opravljenih storitev?
5. Ali je treba pojem „opravljanje storitev in dobav[a] blaga, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom“ iz člena 1 32(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da vključuje ali da izključuje storitve, opravljene v okviru ureditve varstva polnoletnih oseb, ki je bila vzpostavljena z zakonom in nad katero nadzor izvaja neodvisen pravosodni organ?
6. Ali je treba pojem „organizacije, ki jih država članica priznava kot organizacije socialnega pomena“ iz člena 1 32(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, da se prizna socialni pomen organizacije, razlagati tako, da nalaga nekatere zahteve glede na obliko delovanja ponudnika storitev ali glede na altruistični ali pridobitni cilj dejavnosti ponudnika storitev, ali splošneje tako, da z drugimi merili ali pogoji omejuje področje uporabe oprostitve iz člena 1 32(1)(g), ali pa zadostuje le opravljanje storitev, „povezanih s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom“, da ima zadevna organizacija socialni pomen?
7. Ali je treba pojem „organizacije, ki jih država članica priznava kot organizacije socialnega pomena“ iz člena 1 32(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da zahteva postopek priznanja, ki se opira na vnaprej določen postopek in merila, ali pa se lahko ad hoc priznanje podeli v vsakem primeru posebej, po potrebi s strani pravosodnega organa?
8. Ali načelo legitimnih pričakovanj, kot se razlaga v sodni praksi Sodišča Evropske unije, upravi, pristojni za izterjavo DDV, omogoča, da od zavezanca za DDV zahteva plačilo DDV za gospodarske transakcije, ki se nanašajo na obdobje, ki je ob izdaji davčne odločbe uprave že končano, potem ko je ta uprava v daljšem obdobju pred tem obdobjem sprejemala obračune DDV navedenega davčnega zavezanca, v katerih tovrstne gospodarske transakcije niso bile vključene med obdavčljive transakcije? Ali za to možnost uprave, pristojne za izterjavo DDV, veljajo določeni pogoji?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Španija) 26. novembra 2019 – LJ/INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

(Zadeva C-861/19)

(2020/C 54/36)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LJ

Tožena stranka: INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali se lahko šteje, da je dodatek za materinstvo, ki ga ureja člen 60 splošnega zakona o socialnem varstvu (LGSS), katerega prečiščeno besedilo je bilo potrjeno s kraljevo zakonsko uredbo 8/2015, pozitiven ukrep, namenjen doseganju dejanske enakosti med moškimi in ženskami v skladu s členom 157(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali načelo sorazmernosti, ki ga je treba upoštevati pri vsakem pozitivnem ukrepu, nasprotuje časovni omejitvi na pokojnine, pridobljene po 1. januarju 2016, ki je določena v edini končni določbi kraljeve zakonske uredbe 8/2015?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'instance de Rennes (Francija) 27. novembra 2019 – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Zadeva C-865/19)

(2020/C 54/37)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal d'instance de Rennes

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue

Tožena stranka: OG

Vprašanje za predhodno odločanje

Če efektivna obrestna mera potrošniškega kredita znaša 5,364511 %, ali pravilo, ki izhaja iz direktiv 98/7/ES z dne 16. februarja 1998 ⁽¹⁾, 2008/48/ES z dne 23. aprila 2008 ⁽²⁾ in 2014/17/EU ⁽³⁾ z dne 4. februarja 2014 ter ki v francoski različici določa, da „Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1.“ (v slovenski različici: „Rezultat izračuna se izrazi z natančnostjo vsaj ene decimalke. Če je na naslednjem decimalnem mestu število 5 ali večje, se število na tem decimalnem mestu poveča za eno.“), dopušča, da se za natančno šteje efektivna obrestna mera, ki se navaja v višini 5,363 %?

⁽¹⁾ Direktiva 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o spremembi Direktive 87/102/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 36).

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66).

⁽³⁾ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 60, str. 34).